

UDENRIGSMINISTERIET

Den 7. januar 1986

NOTITS

Kommentar til Aktionsgruppen Arbejder Akademikers notat af 13. december 1985 til folketingets markedsudvalg og fagbevægelsen vedr. ændringer i Romtraktatens art. 36 og 100

Indledningsvis bemærkes, at aktionsgruppens notat til markedsudvalget baserer sig på nogle misforståelser med hensyn til, hvad der faktisk blev vedtaget af Det europæiske Råd den 2.-3. december 1985 samt indholdet og rækkevidden heraf. Dette kan til dels skyldes, at aktionsgruppen har baseret sig på de tidligste oplysninger om forhandlingsresultatet uden kendskab til de klargøringer, som er fremkommet i løbet af december.

Aktionsgruppen giver det indtryk, at Rom-traktatens art. 36 og 100 skal ændres og erstattes af en ny art. 100 A.

Dette er ikke tilfældet. Art. 36 og 100 står fortsat uændret. Art. 100 A indsættes som en ny bestemmelse og overtager en del af den nuværende art. 100's anvendelsesområde, nemlig for så vidt angår udstedelse af retsakter med henblik på virkeliggørelse af det indre marked. På dette område indeholder bestemmelsen en ny klausul om, at medlemsstaterne, selv om Rådet har vedtaget harmoniseringsforskrifter, kan fastsætte strengere nationale forskrifter begrundet i hensyn til bl.a. miljø og arbejdsmiljø.

Aktionsgruppen giver endvidere det indtryk, at der ved den nye art. 100 A er tale om en kompetenceoverførsel til EF-kommissionen.

Dette er ikke tilfældet. Det har hele tiden været Kommissionens opgave at kontrollere, at medlemsstaternes lovgivning ikke er et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne. Vurderer Kommissionen, at dette er formålet med eller indholdet af lovgivningen, kan den nu som før indstævne medlemsstaten for EF-domstolen.

I det følgende kommenteres aktionsgruppens øvrige synspunkter under de overskrifter, som er anvendt i gruppens notat af 13. december.

Vedrørende art. 100

Det er rigtigt, at enstemmighedsprincippet ophæves ved den nye art. 100 A, og at et flertal derfor kan vedtage harmoniseringsforskrifter, som forpligter alle. Det er præciseret, at harmoniseringsforskrifterne inden for sundhed, sikkerhed, miljø og forbrugerbeskyttelse skal bygge på en høj grad af beskyttelse, jfr. art. 100 A, stk. 3. Det vil derfor i fremtiden ikke nødvendigvis være Danmark, som vil befinde sig i en mindretalssituation.

Skulle et direktiv vedtaget med kvalificeret flertal imidlertid af Danmark opfattes som utilstrækkeligt, er der ved den nye bestemmelse i art. 100 A, stk. 4, åbnet mulighed for, at Danmark kan fastsætte strengere nationale forskrifter, herunder konstruktionsforskrifter. Denne adgang eksisterer ikke i dag, medmindre direktivet udtrykkeligt er udformet som et minimumsdirektiv, hvilket typisk ikke er tilfældet for konstruktionsforskrifter.

Vedrørende art. 36

Det gøres gældende, at fortolkningsretten til at afgøre, hvad der indebærer sundheds- og sikkerhedsrisici i relation til art. 36, overgår fra medlemslandet til EF-kommissionen eller Domstolen.

Det er her vigtigt at sondre mellem situationer, hvor der ikke er vedtaget et direktiv, og hvor der er vedtaget et direktiv med hjemmel i den nye art. 100 A.

Er der ikke vedtaget et direktiv, er situationen, som den har været hidtil, fordi art.